

OGÓLNOSPÓŁECZNE ŚRODKI ZAPOBIEGANIA NIELEGALNEMU PRZYWŁASZCZANIU SAMOCHODÓW PRZEZ GRUPY ZORGANIZOWANE

Adnotacja. Rozpatrywane są środki ogólnospołeczne ukierunkowane na zapobieganie nielegalnego przywłaszczenia samochodów przez grupy zorganizowane. Wyróżnione zostały konkretne działania mające na celu przeciwdziałanie przestępczości zorganizowanej i strategiczne kierunki jej zwalczania. Zbadane zostały czynniki negatywnie wpływające na poziom nielegalnego przywłaszczenia samochodów. Omówione zostały szczególne środki organizacyjne i techniczne stosowane przez właścicieli pojazdów.

Słowa kluczowe: kradzież samochodowa, nielegalne przywłaszczenie pojazdów silnikowych, przestępczość zorganizowana, zorganizowane grupy przestępcze, środki ogólnospołeczne, przeciwdziałanie przestępczości, prewencja przestępczości.

O. Tatarina
adiunkt katedry
kryminologii oraz karno-
wykonawczego prawa
Narodowej Akademii
Spraw Wewnętrznych
(m. Kijów, Ukraina)

THE GENERAL SOCIAL ACTIONS OF PREVENTION OF THEFTS OF VEHICLES WHICH ARE MADE BY THE ORGANIZED GROUPS

Annotation. The general social actions of prevention of thefts of vehicles which are made by the organised groups are considered. Specific targets of struggle against the organised crime and strategic directions of counteraction to it are allocated. Factors which negatively influence level of thefts by motor transport are investigated. Among the general social actions of prevention of thefts of vehicles which are made by the organised groups the concrete organizational-technical actions applied by proprietors of vehicles are offered.

Keywords: motor transport theft, illegal mastering by vehicles, the organised crime, the organised criminal groupings, the general social actions, criminality prevention, the criminality prevention.

ЗАГАЛЬНОСОЦІАЛЬНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ НЕЗАКОННОМУ ЗАВОЛОДІННЮ АВТОТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ОРГАНІЗОВАНИМИ ГРУПАМИ

Анотація. Розглянуті загальносоціальні заходи запобігання незаконному заволодінню автотранспортними засобами, що вчиняються організованими групами. Виокремлені конкретні завдання боротьби з організованою злочинністю та стратегічні напрями протидії їй. Досліджені фактори, які негативно впливають на рівень незаконного заволодіння автотранспортом. Серед загальносоціальних заходів запобігання незаконному заволодінню автотранспортними засобами, що вчиняються організованими групами запропоновані конкретні організаційно-технічні заходи, застосовувані власниками автотранспортних засобів.

Ключові слова: крадіжка автотранспорту, незаконне заволодіння автотранспортними засобами, організована злочинність, організовані злочинні угруповання, загальносоціальні заходи, запобігання злочинності, попередження злочинності.

На ранніх етапах свого існування людство усвідомило, що стримувати злочинність тільки за допомогою покарання не можна, тому виникло розуміння, що раціональніше попередити злочин, щоб не бути змушеним карати за нього.

Подальший пошук шляхів реалізації цієї ідеї, виявився надзвичайно важким і тривалим. Так, давньогрецький філософ Платон уважав, що в суспільстві повинне діяти досконале законодавство, яке відвертає людей від злочинів. А видний мислитель Аристотель думав, що суспільство варто так улаштувати, щоб воно боролось із зіпсованими мораллю, звичками та звичаями, що суперечать розуму.

Далі просвітителі XVIII ст. дійшли думки про зв'язок права й профілактики злочинів. Право, на їхню думку, могло б стати потужним засобом вирішення виникаючих у суспільстві конфліктів. Тому, була висунута ідея державотворення, одне з найважливіших завдань якого – попереджати злочини. Так, у відомому трактаті «Про дух законів» Монтеск'є обґрунтував положення про поділ влади в суспільстві, де править право, і сформулював вимогу, що «гарний законодавець піклується не стільки про покарання за злочин, скільки про попередження злочинів. Він постарається не стільки карати, скільки поліпшувати моральність». Ідея Монтеск'є одержала розгорнуту правову аргументацію у книзі Ч. Бокарія «Про злочини й покарання». Коментуючи цю працю, Вольтер сформулював принципово важливе положення про те, що попередження злочинів є істинна юриспруденція в цивілізованому суспільстві. У XIX ст. ідеї про перевагу попередження злочинів покаранню за їхнє вчинення, про те, що головне у протидії злочинності не покарання, а її попередження, що ґрунтується на прогресивних змінах у суспільства, розвивали А. Радіщев, А. Герцен, Н. Чернишевський та ін. У їхніх працях закладені соціологічні й моральні основи попередження злочинів.

У XIX і XX ст.ст. в науках про суспільство й людину відбувся інтенсивний розвиток, у кожній з них досліджувалася, у своєму аспекті, глобальна проблема попередження злочинності.

Зазначений напрям досліджень було позначено як загальносоціальне попередження злочинності. Воно знайшло відображення у низці положень : про розвиток суспільства через єдність і боротьбу протилежностей; про причини конфліктів, що призводять до масових порушень правил людського співіснування; про те, що попереджати злочин важливіше, ніж бути змушеним карати за нього й ін.

На жаль, ідеї загальносоціологічного попередження злочинності й кримінологічної профілактики злочинів, що почали розвиватися в нашій країні на початку 20-х років, були перервані. Починаючи з 30-х років перемогла установка, що неминучість покарання є одним з головних, якщо не головним у попередженні злочинності. Попередження злочинності ставало, таким чином, частиною каральної політики й практики держави.

І тільки у 60-х роках минулого століття попередження злочинності знову стало розглядатися як головний напрям протидії їй. Однак і тут не обійшлося без перегинів. Програма КПРС поставила нереальне завдання повної ліквідації злочинності. У результаті конкретні програми профілактики злочинів часто замінялися політичними гаслами про «ліквідацію» злочинності. Постановку цього завдання варто розглядати як утопічну й не засновану на глибокому аналізі протиріч суспільного розвитку, масштабів конфліктності у нашій суспільстві й т.ін. У той же час варто розуміти, що злочинність є явищем, протидія якому вимагає зусиль усього суспільства, і попередження (запобігання) злочинів є однією з форм цієї протидії. Тому теорія пов'язує попередження злочинності насамперед з удосконалюванням економічних, соціальних відносин у напрямку подолання конфліктів людини із суспільством, людей один з одним.

У 70-ті – 80-ті роки минулого століття розвиток теорії попередження злочинності істотно збагачується, складовою її частиною стає кримінологічне прогнозування й планування. Попереджувальна діяльність розглядається як один із засобів соціального регулювання суспільних відносин з метою усунення причин злочинності; як взаємодія

заходів економіко-соціального, педагогіко-виховного, організаційного й правового характеру; як поєднання різних рівнів попередження злочинів.

На теперішній час склалися основні категорії теорії попередження злочинності як самостійного розділу кримінології.

У кримінологічній літературі й нормативних актах використовуються різні терміни: «попередження», «профілактика», «превенція», «запобігання» стосовно злочинності й конкретних злочинів. Деякі автори намагаються розмежовувати значення зазначених термінів, зв'язуючи їх з різними рівнями, напрямками й видами аналізованої діяльності.

Провідні кримінологи радянської школи, головним напрямом діяльності в протидії злочинності вважали – запобігання (синонім попередження). В радянській кримінології запобігання злочинності розглядалося як багаторівнева система державних і суспільних заходів, спрямованих на усунення, ослаблення або нейтралізацію причин і умов злочинності [1, с. 333-342; 10, с. 221].

Провідні українські кримінологи Я. Ю. Кондратьєв та О. М. Джужа вважають, що попереджувальна діяльність надзвичайно різноманітна, що відображається передусім у спеціальній термінології. Крім категорії «попередження злочинів», що застосовується для визначення родового поняття, використовуються також «профілактика», «запобігання», «припинення». На їх думку, дотепер у кримінологічній літературі відсутнє жодне концептуальне розуміння відповідних понять та їх співвідношення. Тривалі дискусії, безсумнівно, породжували і дедалі породжують відому плутанину, а в ряді випадків істотні протиріччя щодо вирішення проблем попередження злочинів [6, с. 107-108].

Ми підтримуємо думку А. Ф. Зелінського, який вважав, що «профілактика» не має на увазі конкретний злочин, а забезпечується через попередження криміногенних ситуацій, їх усунення, послаблення дії криміногенних факторів, захисту об'єктів від посягань тощо. Поряд із тим, «запобігання злочинів» спрямоване на перешкоджання здійсненню злочинного наміру конкретної особи до початку посягання на стадіях виявлення наміру або готування до злочину. «Припинення» направлене на злочинну діяльність, що вже розпочалася та має за мету забезпечити ненастання її шкідливих наслідків [5, с. 141-142].

Науковці Санкт-Петербурзької школи кримінології вважають, що поняття «запобігання злочинності» сформувалося, в основному, на базі теорії кримінології й практики протидії злочинності. Під «запобіганням злочинності» традиційно розуміється система державних і суспільних заходів, спрямованих на усунення або нейтралізацію причин і умов злочинності. Об'єктом запобігання злочинності є зв'язки й взаємозв'язки матеріальних і духовних явищ і процесів, які утворюються в суспільстві, зі злочинністю, впливаючи на які, держава й суспільство прагнуть досягти бажаного результату. Ними можуть бути процеси і явища економічного, ідеологічного, демографічного, соціально-психологічного й іншого порядку, що перебувають у прямому або непрямому зв'язку зі злочинністю. До об'єктів можуть відноситися й індивіди як носії суспільних відносин і зв'язків, хоча на особистість можна впливати головним чином опосередковано, шляхом зміни навколишнього соціального середовища [16, с. 139].

Тобто, на думку представників вищезазначеної наукової кримінологічної школи, видозмінюючи в бажаному напрямку всю сукупність суспільних відносин і використовуючи коригувальний вплив цілеспрямованого виховного процесу, можна домогтися зміни особистості.

А метою запобігання злочинності є досягнення або збереження тенденції зниження злочинності й позитивної зміни її характеру й структури.

Змістом запобігання злочинності є діяльність державних і громадських органів і організацій (суб'єктів) як по усуненню або нейтралізації об'єктивних передумов

антигромадсько поведенки, так і зміні свідомості осіб, схильних до правопорушень. Ця діяльність полягає в розробленні й впровадженні системи різних заходів [16, с. 139].

За цілями і рівнем розрізняють загальносоціальне й спеціально-кримінологічне запобігання злочинності (і відповідно загальносоціальні й спеціально-кримінологічні заходи). Але соціальним може бути не тільки загальний, але й спеціальний захід (наприклад, по забезпеченню соціальної адаптації осіб, звільнених з місць позбавлення волі), що повинен реалізуватися на різних рівнях організації суспільства.

Як загальні, так і спеціальні заходи щодо свого характеру можуть бути економічними, соціально-політичними, ідеологічними, культурно-виховними, організаційно-управлінськими й соціально-психологічними.

Щодо загальносоціальні заходів, то представники цієї наукової школи вважають, що це заходи, що забезпечують позитивний рух суспільства, всебічне розвиток тих факторів суспільства на різних рівнях його організації, які не спрямовані спеціально на усунення або нейтралізацію причин злочинності, але сприяють вирішенню цього завдання шляхом створення умов, що виключають або нейтралізують дію криміногенних факторів. Ці заходи носять багатоцільовий характер. Вирішуючи глобальні завдання, вони не можуть не переслідувати й цілей запобігання злочинності [16, с. 140].

Провідні науковці московської школи кримінології вважають, що розроблення заходів попередження злочинності й окремих злочинів – кінцевий результат і показник ефективності усіх кримінологічних досліджень.

В основу розмежування попереджувальної діяльності за рівнями, напрямками, видами повинен бути покладений аналіз її змісту, а не термінологічний підхід.

Упорядкувати складну багатобічну систему профілактики, чітко визначити роль і компетенцію різних суб'єктів профілактичної діяльності дозволяє класифікація запобіжних заходів.

Оптимальною для програмування й організації профілактичної діяльності пропонується класифікація за такими підставами: за рівнем попереджувальної діяльності, за її механізмом, обсягом, за змістом запобіжних заходів, за суб'єктом їхнього виконання.

За рівнем попереджувальної діяльності виділяються дві групи заходів – загальносоціального й спеціального (кримінологічного) характеру [12, с. 156-159].

На думку представників цієї кримінологічної школи, запобігання злочинності на рівні загальних і спеціальних (кримінологічних) заходів здійснюється по низці напрямів: стосовно видів злочинів і типів злочинної поведінки; сферам громадського життя, у яких формується людина й складаються ситуації, що детермінують її поведінку; соціальним групам, які характеризуються специфічними показниками; галузям народного господарства й сферам діяльності, для яких характерні криміногенні фактори; територіальним зонам. Наведений перелік може бути покладений в основу програмування спеціальних кримінологічних заходів [15, с. 161].

Представники харківської наукової школи кримінології вважають, що загальносоціальна профілактика злочинності є комплексом перспективних соціально-економічних і культурно-виховних заходів, спрямованих на подальший розвиток та вдосконалення суспільних відносин і усунення або нейтралізацію водночас причин та умов злочинності [13, с. 95-96].

На думку О. М. Джузи, загальносоціальна профілактика охоплює великий спектр сфер життєдіяльності нації. У сфері економіки – це розвиток виробництва на основі сучасних технологій, продумана структурна та інвестиційна стратегія, законний перерозподіл власності, зміцнення національної валюти та всієї фінансової системи, зниження інфляції та багато інших аспектів удосконалення економічних, а також тісно пов'язаних з ними розподільних відносин. У політичній сфері – це становлення та розвиток нової української державності, зміцнення демократії; зміцнення всіх галузей

влади, реалізація політичної волі у протистоянні соціально негативним явищам і процесам в умовах багатопартійності. У соціальній сфері – усунення різкого соціального розшарування суспільства; підтримка незаможних громадян; зміцнення сімейних підвалин; забезпечення належних умов для соціалізації особистості; подолання її соціального відчуження; обмеження негативних наслідків безробіття, змушеної міграції людей, тощо. У правовій сфері – удосконалювання законодавства, прямо не націленого на профілактику злочинності, а, що має предметом правове регулювання різноманітні суспільні відносини (трудові, сімейні тощо), які, будучи нормативно неупорядкованими, можуть відігравати криміногенну роль [2, с. 90].

Як ми вже зазначали, у науковій літературі та законодавчих актах використовуються такі терміни, як «попередження», «профілактика», «запобігання ня», «превенція». Чимало вчених вкладають у ці поняття неоднаковий зміст, виходячи з різних рівнів, напрямків та видів попереджувальної діяльності [9, с. 125-126]. Тому ми підтримуємо думку Я. Ю. Кондратьєва та О. М. Джужи, що розрізнення цих понять є надуманим, таким, що суперечить буквальному змісту вказаних слів. Адже кожне з них означає одне й те саме: щось упередити, не допустити. Всі ці слова є взаємозамінними синонімами. Тому заходи рівнозначно можуть бути або попереджувальні, або профілактичні, або запобіжні, або превентивні. Так само діяльність однаково може бути або попереджувальна, або профілактична, або запобіжна, або превентивна. Все це – одне й те саме. В основу ж розмежування попереджувальної діяльності за рівнями, напрямками, видами має бути покладений аналіз її змісту, а не вживання в одних випадках терміну «попередження», а в інших – «профілактика».

Автори пропонують під профілактикою (попередженням) злочинів розуміти особливий вид соціального управління, який покликаний забезпечити безпеку правоохоронюваних цінностей і полягає у розробці та здійсненні спеціальних заходів щодо виявлення й усунення детермінант злочинності, а також справлянні запобіжного впливу на осіб, схильних до проти-правної поведінки. На їх думку найважливішими складовими профілактики злочинів є органи, організації, особи, які здійснюють запобіжні заходи, а також самі ці заходи. Найсуттєвішим для теорії і практики боротьби зі злочинністю є виявлення специфіки дій суб'єктів профілактики і, відповідно, масштабів здійснюваних ними запобіжних заходів та аналіз конкретної спрямованості цих заходів [6, с. 110-111].

Відомий радянський кримінолог Г. А. Аванесов, поділяв профілактику злочинів на загальну, спеціальну та індивідуальну [1, с. 339- 401].

Автори підручника за редакції В. Г. Лихолоба і В. П. Філонова вважають, що у протидії організованій злочинності важливими є загальнопореджувальні заходи. А саме : а) оздоровлення економічної, політичної і духовної обстановки у суспільстві; б) заходи удосконалення управління державною власністю, зміцнення контролю за мірою праці і споживання, недопущення відмивання грошей, отриманих незаконним шляхом, створення ефективного податкового апарату; в) послідовне здійснення правила декларування доходів; г) введення правила попереднього вивчення банками фінансового положення осіб, які звертаються про отримання кредитів; д) встановлення обов'язкового порядку декларування цінного майна, яке знаходиться у використанні осіб, що займають відповідальне положення; є) проведення науково обгрунтованої оцінки сучасної структури нашого суспільства, розроблення диференційованої політики стосовно різних соціальних прошарків населення і груп [11, с. 226-227].

Провідні російські кримінологи Г. М. Мінковський та Н. Ф. Кузнєцова вважають, що загальносоціальною основою попередження організованої злочинності й максимального обмеження можливостей для її функціонування й відтворення є подолання кризових явищ у країні : в економіці, у політиці, суспільній ідеології й психології, соціальній сфері, правоохоронній діяльності. На цій основі перспективними

для зазначених науковців уявляються профілактичні заходи, пов'язані з : а) відновленням за допомогою служб соціального захисту населення життєвої перспективи осіб, які втратили її в результаті безробіття, демобілізації, виходу у відставку й т.ін.; надання фахівцям, у відношенні яких особливо значимо ризик їхнього вербування організованими злочинними структурами, альтернативи в професійній діяльності і її оплаті; б) створенням служби, здатної реально контролювати доходи і їх законність; введення ефективного порядку конфіскації злочинних доходів і придбаного майна; в) належною правовою регламентацією банківських і інших фінансових операцій; г) відновленням прикордонного й митного контролю по всьому периметрі державного кордону; д) установленням міждержавного співробітництва на інформаційно-методичному рівні й при проведенні спільних операцій, зокрема по боротьбі з відмиванням коштів, отриманих злочинним шляхом; е) боротьбою з вербуванням та поповненням для організованої злочинності, у тому числі шляхом відновлення профілактичної діяльності правоохоронних органів по боротьбі з формуванням і функціонуванням молодіжних угруповань із антигромадською спрямованістю, залученням неповнолітніх у злочини; ж) заходами соціального й правового контролю, що обмежують бізнес на кримінальних послугах [14, с. 309-310].

Серед головних напрямів діяльності щодо протидії організованій злочинності А. П. Закалюк визначив : 1) економіко-правові заходи запобігання і протидії «тіньовій» економіці, криміналізації процесів формування ринкових відносин; 2) заходи з удосконалення порядку та умов діяльності державного владно-управлінського апарату в напрямку посилення запобігання та протидії впливу на нього організованої злочинності та корупції; 3) організаційно-установчі та управлінські заходи, у тому числі щодо приєднання України до відповідних міжнародних угод та конвенцій; запровадження незалежних центрів економіко-правової та кримінологічної експертизи проектів законодавчих, урядових та інших актів; 4) удосконалення кримінального, кримінально-процесуального, адміністративного, цивільного законодавства; 5) заходи щодо удосконалення державного нагляду і контролю за дотриманням законності в діяльності державних та недержавних організацій різних форм власності, окремих громадян, у тому числі : прокурорського нагляду, фінансового (бухгалтерського) та аудиторського, банківського, податкового, прикордонного, митного контролю, державно-правової реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності; 6) удосконалення оперативно-розшукової та слідчої діяльності органів внутрішніх справ і служби безпеки, у тому числі уточнення та вирішення відповідних організаційно-тактичних завдань; 7) інформаційне забезпечення діяльності правоохоронних та інших органів, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю; 8) заходи протидії різним формам негативного соціально-психологічного впливу на суспільство в інтересах організованої злочинності; 9) заходи наукового забезпечення діяльності по боротьбі з організованою злочинністю і корупцією; 10) удосконалення професійного відбору, підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів [4, с. 404-405].

Автори базового підручника з кримінології для Національної академії внутрішніх справ вважають, що у протидії організованій злочинності першочергового значення набувають загальносоціальні заходи удосконалення правоохоронної діяльності, для чого потрібно : 1) завершити радикальну реформу економічної, соціальної, політичної та інших сфер суспільства на засадах чесної конкуренції та демократії, подолати глибоку кризу, в якій опинилась Україна при переході від адміністративно-командної системи господарювання до цивілізованої ринкової економіки; 2) удосконалити управління державним майном і економічними процесами, зміцнити контроль за мірою праці та споживання, виключити відмивання коштів, отриманих незаконним шляхом; 3) створити ефективну податкову систему, сприятливі умови для підприємницької діяльності, щоб громадяни мали реальну можливість працювати в межах закону; 4) запровадити

попереднє вивчення банками фінансового стану фізичних та юридичних осіб, які звертаються з проханням про надання кредитів, а також мети, з якою ці кредити отримуються, та можливостей їх повернення; 5) оскільки організована злочинність тісно пов'язана з корупцією запровадити обов'язкове декларування доходів усіма державними службовцями [7, с. 21-22; 8, с. 205-206].

На думку О. М. Джужи, запобігання злочинності в цілому і організованої, зокрема, в кримінологічній теорії і практиці розглядається як особливий вид соціальної діяльності щодо недопущення вчинення злочинів шляхом виявлення, усунення та нейтралізації причин, які їх породжують, та умов, які їм сприяють.

Загальносоціальні заходи профілактики мають стати основою (підґрунтям) ефективною та рішучою протидією організованій злочинності : 1) необхідно рішуче відсікати джерела надприбутків від кримінальних структур, «тіньової економіки»; 2) виявляти і перекривати канали збуту зброї, наркотиків, алкогольної продукції, незаконних угод про придбання антикваріату, коштовностей, стратегічної сировини; 3) реформувати національну податкову систему та бухгалтерської звітності з метою їх спрощення та уніфікації; 4) підвищити соціальний захист працівників правоохоронних органів, оскільки існуючі недоліки організації роботи правоохоронців призводять до їх корумпованості; 5) локалізувати вплив лідерів кримінального середовища; 6) усунути або обмежити криміногенні фактори шляхом формування у членів суспільства моральної позиції, орієнтованої на загальнолюдські цінності (нетерпимість до злочинів та інших правопорушень; підвищення загальної, побутової, правової культури людей); 7) встановити міждержавне співробітництво на інформаційно-методичному рівні та під час проведення спільних операцій за угодами з Інтерполом та Європолом [3, с. 400-401].

Організаційне забезпечення ефективності дій по боротьбі з організованою злочинністю передбачає, насамперед, визначення стратегічних цілей, пріоритетності завдань, розроблення адекватних заходів протидії, з'ясування необхідних сил і засобів, а також забезпечення ефективного задоволення потреб у ресурсах. Усі ці заходи можуть бути реалізовані лише на основі ґрунтовного наукового аналізу причин та умов виникнення організованої злочинності, стану та тенденцій її розвитку.

Останніми роками в нашій державі неодноразово організовувалися кампанії, що в основному зводились до виголошення гучних гасел про необхідність боротьби з організованою злочинністю й корупцією, прийняття «суворих» програм, постанов і указів, проведення показових нарад на найвищому рівні тощо. Однак відчутних результатів такого роду заходи не дали і дати не могли. Більше того, масштаби цих негативних явищ збільшилися до нечуваного рівня, а це, усвою чергу, негативно відбилось на всіх сферах соціального життя, включаючи переорієнтацію цінностей населення вбік більшої терпимості, а іноді й соціальної підтримки проявів організованої злочинності, поширення кримінальної субкультури.

При цьому сама постановка завдання – повне викорінення організованої злочинності й корупції в конкретно визначений термін, що має місце не лише на рівні політичних заяв, а міститься в окремих нормативно-правових актах, є хибною. Невиконання такого завдання вже закладене у самій його постановці. Нереальність цього завдання підтверджується всією історією людства. Жодній із соціально-політичних систем не вдалося повністю викоринити організовану злочинність, а тим більше корупцію. Найвагоміших успіхів у приборканні «п'ятої влади» досягли тоталітарні режими Муссоліні, Гітлера, Сталіна, проте це досягалося внаслідок використання недемократичних репресивних заходів, які по своїй жорстокості і масовості перевищували засоби, що використовувала мафія. Вказані режими й були по суті найбільш зорганізованими злочинними синдикатами, які захопили владу.

На нашу думку, реальними завданнями боротьби з організованою злочинністю мають стати :

а) підриє живильної основи цих негативних явищ шляхом усунення причин та умов, які їх породжують;

б) ліквідація конкретних організованих злочинних угруповань, застосування адміністративних, кримінальних та інших репресивних заходів щодо конкретних лідерів й учасників організованих злочинних угруповань та корупціонерів;

в) обмеження впливу «п'ятої влади» на соціально-економічну, загальнополітичну та криміногенну ситуацію в суспільстві, недопущення загарбання легітимної влади з боку організованої злочинності і перетворення держави в кримінально-корумпований режим;

г) мінімізація та локалізація негативних наслідків організованої злочинної діяльності.

Ефективна протидія проявам організованої злочинності, ліквідація та упередження пов'язаних з цим негативних явищ в економіці держави неможлива без створення системи комплексного аналізу, проведення постійної наполегливої і цілеспрямованої політики в цьому напрямі за умов об'єднання зусиль усіх державних органів та установ, їх постійної взаємодії.

Отже, основними стратегічними напрямками протидії організованій злочинності мають стати такі :

а) своєчасний ґрунтований аналіз, реальна оцінка й прогнозування ситуації;

б) усунення причин і умов існування організованої злочинності й корупції, створення передумов для ефективної протидії цим негативним явищам у суспільстві;

в) встановлення контролю над ситуацією, локалізація, нейтралізація та ліквідація організованих злочинних угруповань, їх лідерів, учасників, корумпованих зв'язків, а також економічної основи засобами і методами правоохоронної діяльності.

Для забезпечення ефективності дій по боротьбі з організованою злочинністю необхідно :

а) визначити пріоритетні завдання й забезпечити ефективно задоволення потреб в ресурсах, при цьому потрібно вирішити, яким формам організованої злочинності слід приділяти особливу увагу з урахуванням обмеженості ресурсів;

б) здійснити комплексну реформу законодавства, прийнявши пакет нових законів, доповнень і змін до чинних при наданні особливої уваги таким питанням: введення обов'язкового декларування доходів для всіх фізичних осіб; ведення майнового розслідування по всіх справах, пов'язаних з організованою злочинністю й корупцією, прийняття жорстких майнових санкцій та конфіскаційних заходів; обмеження банківської таємниці; законодавчо визначити пріоритет Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» над іншими відомчими нормативно-правовими актами у разі виникнення правових колізій;

в) створити незалежний від міліції та інших служб спеціалізований вертикально підпорядкований орган по боротьбі з організованою злочинністю й корупцією, здійснити заходи із забезпечення його необхідними ресурсами;

г) посилити роль Координаційного комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією при Президенті України, перевірши його діяльність з площини контрольнo-дорадчих функцій до практичних координуючих дій, для чого з метою залучення до протидії організованій злочинності державних органів всіх гілок влади та координації їх зусиль створити при Координаційному комітеті тимчасові групи на зразок «ударних сил» США;

д) з урахуванням того, що тіньова економіка, кримінально-тіньова субкультура може бути звужена лише внаслідок здійснення глибоких загальноекономічних реформ, прийняти програму з їх проведення, розпочавши зі зменшення податкового пресу, створення сприятливого податкового клімату.

Вважаємо за потрібне створення системи запобіжних заходів протидії організованій злочинності та корупції. Така система повинна включати заходи,

спрямовані на запобігання, профілактику та ліквідацію підґрунтя організованої злочинності та корупції.

Спецпідрозділам боротьби з організованою злочинністю МВС України першочергово увагу та пріоритетне значення приділяти:

- виявленню та усуненню причин тривалої затримки в реалізації оперативних матеріалів щодо діяльності суспільно небезпечних рекетирсько-мафіозних угруповань, які поділили міста та окремі сільські райони на зони впливу і взяли під контроль утворення та діяльність підприємницьких структур, повному та своєчасному реагуванню на оперативну інформацію про такі групи;

- оперативно-тактичному розробленню фактів незаконного великомасштабного вивезення за кордон викрадених автотранспортних засобів та їх деталей, виявленню та притягненню до відповідальності їх ініціаторів, посередників, організаторів та виконавців незалежно від статусу, рангу та мотивів;

- удосконаленню практики проведення спільно з митними та іншими правоохоронними органами скоординованих спеціальних, цільових операцій на митному кордоні України, спрямованих на виявлення та попередження організованих акцій;

- створенню за участю висококваліфікованих фахівців заінтересованих міністерств і відомств постійно діючих оперативних груп;

- удосконаленню системи своєчасного забезпечення обміном інформацією з правоохоронними органами зарубіжних країн стосовно діяльності організованих злочинних угруповань з міжнародними зв'язками;

- концентрації основних зусиль на підвищенні ефективності оперативно-розшукової роботи в органах управління економікою, на які покладені функції фінансової, банківської, зовнішньоекономічної діяльності, операцій зі зброєю та наркотичними речовинами, у тому числі на викритті організованих злочинних груп, що мають корумповані зв'язки з владними структурами, і ведучих систематичну, заздалегідь сплановану злочинну діяльність;

- брати на облік усі факти неповернення валютних коштів з за кордону та здійснювати, за потреби, цілеспрямовані оперативно-розшукові заходи;

- спрямовувати оперативно-розшукову діяльність на виявлення та припинення спроб організованих злочинних, угруповань використовувати у своїх інтересах засоби масової інформації, громадські об'єднання, рухи, молодіжні організації, багатолюдні акції, передусім такі, що чинять тиск на владні структури та відволікають зусилля правоохоронних органів від виконання обов'язків боротьби зі злочинністю та корупцією;

- для всебічного вивчення діяльності криміналітету визначити суспільно небезпечні злочинні угруповання, економічні та інші умови, що сприяють вчиненню злочинів та їх корумпованих зв'язків, всебічної оперативної розробки і розслідування;

- практикувати створення мобільних слідчо-оперативних груп під єдиним керівництвом з числа працівників різних правоохоронних органів;

- для запобігання злочинним посяганням проти особи та суспільства із застосуванням зброї та вибухових пристроїв здійснювати комплекс організаційно-практичних заходів, спрямованих на виявлення каналів незаконного обігу вогнепальної зброї, боеприпасів та вибухових речовин;

- основні зусилля спрямовувати на позбавлення злочинних угруповань фінансового підґрунтя їх існування шляхом оперативного встановлення джерел і місць зберігання коштів, відмивання доходів, нажитих злочинною діяльністю, контролю за їх фінансовими надходженнями і внесками;

- зосередитися на розгортанні оперативно-розшукової роботи в органах державної влади, управління економікою, а також підприємницьких суб'єктах господарювання, на які покладені функції фінансової, банківської, зовнішньоекономічної

діяльності, здійснення приватизації з метою виявлення корупційних діянь та інших кримінальних проявів;

– вжити заходів щодо відновлення та розширення мережі громадських формувань у містах та селах з охорони громадського порядку й профілактичної роботи, визначити механізм заохочення громадян у разі їх участі в запобіганні та розкритті злочинів.

Боротьба з корупцією й організованою злочинністю – це, передусім, політична справа. Чи матиме вона успіх залежить не стільки від правоохоронців, скільки від політичного керівництва держави, яке визначає основну політику в цій сфері.

Розробляючи заходи профілактичного впливу, спрямовані на усунення, або нейтралізацію факторів, які негативно впливають на рівень незаконного заволодіння автотранспортом, необхідно чітко уявляти сутність даних факторів.

До них можна віднести : а) негативні соціально-політичні фактори, пов'язані з реформуванням країни, які сприяють втягненню в злочинну діяльність безробітних і молоді (особливо на етапах формування організованих злочинних груп та відновленні кадрового складу таких груп у разі часткової їх нейтралізації); б) пробіли в державній кримінально-правовій політиці, які сприяють ухиленню злочинців від кримінальної відповідальності, а інколи й покарання; в) недостатньо розроблена нормативна база, яка регулює порядок експорту-імпорту, продажу, реєстрації, утилізації автотранспорту, а також діяльності організацій, які беруть участь у зазначених операціях; г) розвинена система ринку збуту викраденого автотранспорту, вузлів і агрегатів розукомплектованого автотранспорту й безконтрольність за діяльністю юридичних і фізичних осіб, які здійснюють активну діяльність на цьому ринку; ґ) відсутність необхідної кількості пунктів патрульних служб міліції на границях мегаполісів і регіонів й практично повсюдна відсутність інформаційних мереж, які обслуговують такі пункти; д) «умовність» державних кордонів і спрощений порядок їх перетинання автотранспортом із країнами ближнього зарубіжжя; е) постійна реорганізація зі змінами компетенції підрозділів органів внутрішніх справ, які беруть участь у протидії незаконним заволодінням автотранспортними засобами; є) слабка технічна оснащеність підрозділів карного розшуку; ж) відсутність єдиного організуючого органу, який координує роботу підрозділів МВС, у протидії незаконним заволодінням автотранспортними засобами, у якому, повинні брати участь працівники підрозділів боротьби з організованою злочинністю, карного розшуку, спеціалізовані слідчі групи, інформаційно-аналітичні підрозділи, відділення організації взаємодії з Інтерполом, автоінспекції та патрульної служби міліції; з) стійко високі ціни й попит як на автомобілі, так і на окремі вузли, агрегати й деталі при постійному зростанні кількості автотранспорту в країні; и) дорогі й недостатньо ефективні системи безпеки й захисту автомобіля від несанкціонованого проникнення й наступного контролю за його переміщенням; і) слабка захищеність реєстраційних документів на автотранспорт, особливо транзитний, що спрощує процес виготовлення фіктивних документів з використанням копіювально-множної техніки, у поєднанні з відсутністю необхідних приладів по виявленню таких документів; к) низька технічна укріпленість гаражів, гаражних стоянок, платних охоронюваних стоянок, відсутність систем відеоспостереження, а також стабільного й ефективного зв'язку з позавідомчою охороною; л) недостатня кількість місцевих охоронюваних автостоянок і відсутність регіональних програм по їх розвитку; м) незадовільний рівень взаємодії з поліцією зарубіжних держав; н) високий рівень корупції серед працівників органів внутрішніх справ, митної й прикордонної служб, інших організацій, які беруть участь у контролі за операціями з автотранспортом; о) слабке використання агентурних можливостей оперативними підрозділами органів внутрішніх справ на даному напрямі роботи, що виключає функціонування єдиної системи безперервного оперативного контролю, як за особами, так і за об'єктами, які представляють оперативний інтерес.

В квітні 2015 року було проведено зустріч представників та фахівців Всеукраїнської асоціації автомобільних імпортерів і дилерів (ВААІД), Ліги страхових організацій України (ЛСОУ), Української федерації убезпечення (УФУ), Асоціації українських банків (АУБ) з питання незаконного обігу транспортних засобів в Україні, та спільно було вироблено низку пропозицій, застосування котрих може значно вплинути на вирішення ситуації, яка склалась в Україні на сьогодні. Зокрема запропоновано:

1. Відкрити публічний доступ до бази даних автоматизованої інформаційної системи «Автомобіль» та Єдиного державного реєстру Державтоінспекції МВС.

Починаючи з 01.03.15 року на рівні держави запроваджено відкритий доступ до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що надає доступ посадовим особам, органам місцевого самоврядування, судам, органам внутрішніх справ, органам прокуратури, органам СБУ, нотаріусам, адвокатам, фізичним та юридичним особам до даних вказаного Державного реєстру. Також у відкритому доступі перебуває інформація про юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, що міститься в «Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців». І лише бази ДАІ МВС залишаються «закритими» для громадян України. При відкритті бази інформація стане публічною, а це означає, що потенційні покупці автомобілів будуть в змозі мінімізувати свої ризики при прийнятті рішення про купівлю автомобіля, та буде ускладнено продаж так званих автомобілів-двійників. Як додаткову перевагу можна розглядати нівелювання корупційних схем щодо отримання соціальних пільг, субсидій громадянами, які мають в своїй власності автомобілі.

2. Впровадження «великого» та «малого» свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу.

3. Запровадження відкритого інформаційного джерела з реєстру автомобілів, заявлених у викрадення, що містить інформацію, що такий автомобіль знайдений і його фізичне місце розташування («Crime mapping», якщо вживати термінологію Стратегії розвитку органів внутрішніх справ України).

4. Підвищення ступеня відповідальності осіб, винних у незаконному заволодінні автомобілем.

5. Підвищення відповідальності юридичних та фізичних осіб, які здійснюють знищення, підроблення або заміну номерів вузлів та агрегатів транспортних засобів.

6. Підвищення відповідальності юридичних та фізичних осіб за придбання, отримання, зберігання, використання чи збут майна, одержаного злочинним шляхом [18].

Уважаємо, що зазначені заходи доцільно підтримати.

На нашу думку, серед загальносоціальних заходів запобігання незаконному заволодінню автотранспортними засобами, що вчиняються організованими групами варто виділити організаційно-технічні заходи, застосовувані власниками автотранспортних засобів, до яких можна віднести: 1) загальні заходи, що перешкоджають незаконному заволодінню автотранспортними засобами; 2) запірні й охоронні засоби для гаражів; 3) блокувальні, сигнальні й пристрої проти незаконного заволодіння автотранспортними засобами; 4) пристрої проти незаконного заволодіння автотранспортними засобами з використанням радіоканалу.

До загальних заходів можна віднести : обов'язкове знаходження автомобіля на охоронюваній стоянці або в закритому гаражі. Залишаючи автомобіль на зупинках, стоянках, водій повинен вийняти ключ із замка запалювання, надійно закрити скло дверей і самі двері кабін. Не залишати без догляду автотранспортний засіб із працюючим двигуном. Вчасно ставити автотранспортний засіб на облік. Водії автопідприємств і інших організацій та установ не повинні : залишати автомобілі в нічний час поза гаражем автопідприємства. На шляху проходження доцільно намагатися ставити на нічліг свої автомобілі на території кемпінгів і мотелів.

Слід погодитися з авторами, які висловили думку про те, що «збільшення питомої ваги транспорту, який знаходиться в гаражах або під охороною або під наглядом в інших місцях, значною мірою звужує сферу вчинення злочинних замахів, пов'язаних із самовільним заволодінням автомобілями» [17, с. 85].

До групи охоронних засобів для гаражів можна віднести посилені запори й надійний замок для воріт. Замки на воротах повинні бути внутрішніми й мати хвіртки. Замки краще встановлювати накладні із засувами. З навісних замків найбільш надійними є замки із цифровим механізмом, який перешкоджає підбору ключа. Це також може бути кодовий замок (цифровий набірний), що не вимагає ключа.

У гаражі необхідно встановити охоронну сигналізацію, яка б подавала сигнал при відкриванні гаража. Це може бути електрична повітряна сирена, розміщена безпосередньо в гаражі. Якщо гараж перебуває поблизу квартири (будинку) електричний сигнал тривоги доцільно вивести у квартиру. На даний час у торгівельній мережі наявні різноманітні побутові сигналізатори.

З метою підвищення надійності стандартних воріт пропонується із внутрішнього боку ступок воріт і хвіртки встановити кронштейни. Багато автолюбителів використовують саморобні замки підвищеної таємності, наприклад, циліндричний висячий замок.

Група блокувальних, сигнальних і пристроїв проти викрадення для транспортних засобів, залежно від напрямів їхнього застосування містить у собі : а) пристрої, що змінюють склад робочої суміші у двигуні : виключають надходження пального в систему живлення; виключають надходження повітря в систему живлення; пристрої, які забезпечують подачу пального в систему живлення з перебоями (епізодично); пристрої, що сприяють збіднінню складу паливної суміші; б) пристрої, які впливають на ланцюг низької напруги: системи знеструмлення запалювання; знеструмлення стартера і т.ін.; в) пристрої, що впливають на ланцюг високої напруги; г) пристрої блокування руху : блокування гальм у робочому положенні; блокування педалей зчеплення й гальма у вихідному положенні; блокування зчеплення у виключеному положенні; д) пристрої блокування керованості: блокування кермового колеса у фіксованому положенні; блокування всього автомобіля.

Пристрої проти викрадення автотранспортних засобів з використанням радіоканалу. Такі пристрої поділяють на: супутниковий контроль; гелікоптерний контроль; радіотелефонний контроль; електронний контроль.

Сьогодні все більшого значення набуває безперервне визначення й індикація місця розташування автотранспортних засобів, особливо спеціальних автомобілів, таких як санітарні, пожежні й інші спецмашини.

Існують системи визначення місця розташування рухомих об'єктів, які забезпечують безперервне встановлення й відображення координат місця розташування наземного автотранспортного засобу, які можна використовувати практично з будь-якою автоматичною охоронною системою, забезпечуючи можливість повернення автотранспортного засобу.

Одним з ефективних методів протидії незаконним заволодінням автомобілями є система спостереження за автотранспортними засобами з використанням супутникової навігації й космічного зв'язку.

Навігаційна система вирішує завдання визначення положення автотранспортного засобу на місцевості, пошуку об'єкта на карті, прокладення оптимального маршруту руху до потрібного об'єкта, відображення місця розташування об'єкта на карті в процесі руху.

Моніторингові системи: стежать за мобільними об'єктами в реальному масштабі часу; визначають місце розташування об'єктів без участі екіпажа; передають керуючі команди на мобільні об'єкти (блокування дверей, вимикання двигуна), відображають їхнє положення на електронній карті, контролюють проходження маршруту й знаходження в

заданому районі, місця зупинок об'єктів, автоматично реєструють параметри їхнього руху, відтворюють реальний маршрут руху за збереженими даними й т.ін.

Наступний вид контролю – вертолітний, який вже давно й успішно застосовується у зарубіжних країнах для виконання широкого кола завдань: від рятувальних робіт до контролю за пеленгацією автотранспортних засобів.

Радіотелефонні системи контролю являють собою стільникові телефони, які використовуються як протиугінні системи для автотранспортних засобів.

В останні роки йде поступовий перехід від здійснення обліку й контролю доступу автотранспорту контролерами, які піднімали або опускали шлагбаум за допомогою електропроводу до електронних систем охорони, які здійснюють ідентифікацію водія й автомобіля.

Закордонні виробники пропонують великий вибір автосигналізацій і протиугінних систем. Серед безлічі достоїнств цих охоронних систем хочеться відзначити можливість захисту їх від будь-яких електронних відмичок «сканерів» або «код-граберів», наявність режиму «антипограбування», автоматичного включення системи захисту й т.ін.

Зазначені заходи повинні бути враховані при підвищенні ефективності запобігання заволодінню автотранспортними засобами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Аванесов Г. А. Криминология и социальная профилактика / Г. А. Аванесов. – М. : изд-во Акад. МВД СССР, 1980. – 526 с.
2. Джужа О. М. Загальна та індивідуальна профілактика злочинів / О. М. Джужа // Профілактика злочинів : [підруч.] / О. М. Джужа, В. В. Василевич, О. Ф. Гіда та ін. ; за заг. ред. О. М. Джужи. – К. : Атіка, 2011. – С. 87-110.
3. Джужа О. М. Заходи профілактики організованої злочинності / О. М. Джужа // Профілактика злочинів : підруч. / О. М. Джужа, В. В. Василевич, О. Ф. Гіда та ін. ; за заг. ред. О. М. Джужи. – К. : Атіка, 2011. – С. 400-402.
4. Закалюк А. П. Курс сучасної української криминології : теорія і практика : У 3 кн. / Закалюк А. П. – К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – Кн. 2 : Криминологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів. – 712 с.
5. Зелинский А. Ф. Криминология : [курс лекц.] / Зелинский А. Ф. ; Университет внутренних дел. – Х. : Прапор, 1996. – 260 с.
6. Кондратьев Я. Ю. Поняття профілактики злочинів / Я. Ю. Кондратьев, О. М. Джужа // Криминологія : [підруч.] / Джужа О. М., Михайленко П. П., Кулик О. Г. та ін. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – С. 107-122.
7. Корнієнко М. В. Організована злочинність / М. В. Корнієнко, Б. В. Романюк // Курс криминології : Особлива частина : [підруч.] : У 2 кн. / М. В. Корнієнко, Б. В. Романюк, І. М. Мельник та ін. ; за заг. ред. О. М. Джужи. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – С. 5-23.
8. Корнієнко М. В. Організована злочинність / М. В. Корнієнко, Б. В. Романюк // Криминологія : [підруч.] / О. М. Джужа, П. П. Михайленко, О. Г. Кулик та ін. ; відпов. ред. Я. Ю. Кондратьев, заг. ред. О. М. Джужа. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – С. 191-206.
9. Криминология и организация предупреждения преступлений : [учеб. пособ.] / А. И. Алексеев, Е. Г. Бааль, А. Г. Карев, С. Я. Лебедев и др. ; под ред. Э. И. Петрова. – М., 1995. – 244 с.
10. Криминология и профилактика преступлений : [учебн.] / Г. А. Аванесов, А. И. Алексеев, Ю. М. Антонян, С. Е. Вицин и др. ; под ред. А. И. Алексеева. – М. : изд-во ВШ МВД СССР, 1989. – 430 с.
11. Криминология : [учебн.] / В. Г. Лихолоб, В. П. Филонов, О. И. Коваленко, А. Е. Михайлов / под ред. В. Г. Лихолоба и В. П. Филонова. – К. – Донецк, 1997. – 398 с.

12. Криминология : [учебн.] / М. Н. Голоднюк, А. И. Гуров, Н. Ф. Кузнецова и др. / под ред. Н. Ф. Кузнецовой, Г. М. Миньковского. – М. : изд-во Московского ун-та, 1994. – 415 с.
13. Кримінологія : Загальна та Особлива частини : [підруч.] / І. М. Даньшин, В. В. Голина, О. Г. Кальман, О. В. Лисоед ; за ред. І. М. Даньшина. – Х. : Право, 2003. – 351 с.
14. Миньковский Г. М. Криминологическая характеристика организованной преступности / Г. М. Миньковский, Н. Ф. Кузнецова // Криминология : [учеб.]. – М. : изд-во МГУ, 1994. – С. 292-311.
15. Миньковский Г. М. Предупреждение преступности / Г. М. Миньковский, М. Н. Голоднюк // Криминология : [учеб.]. – М. : изд-во МГУ, 1994. – С. 156-178.
16. Орехов В. В. Предупреждение преступности / В. В. Орехов // Криминология : [учебн.] / Н. А. Беляева, И. В. Волгарева, Н. М. Кропачев и др. ; под ред. В. В. Орехова. – СПб. : изд-во СПб ун-та, 1992. – С. 137-150.
17. Особенности расследования дел об угонах и кражах автомобилей : [учеб. пособ.] / [В. И. Жулев, А. Я. Липец, В. В. Осин и др.] ; под ред. В. И. Жулева. – М. : ВНИИ МВД СССР, 1986. – 89 с.
18. Щодо катастрофічного зростання нелегального ринку викрадених транспортних засобів : лист на ім'я Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, Міністра внутрішніх справ України / О. Ю. Назаренко, О. Ф. Філонюк, Г. М. Третьякова та ін. – Електронний ресурс : <http://vidi-automarket.com.ua/>. – Режим доступу в мережі Інтернет : http://vidi-automarket.com.ua/upload/iblock/ece/otkr_toe-pys%60mo-po-vykradenym-avto-280415-pres-konferentsyya.pdf

THE GENERAL SOCIAL ACTIONS OF PREVENTION OF THEFTS OF VEHICLES WHICH ARE MADE BY THE ORGANIZED GROUPS

O. TATARINA

In the early stages of its existence, mankind has realized that to deter crime by using punishment cannot, therefore, there was a realization that rationalise to prevent crime, not to be forced to punish him.

A further search of ways of realization of this idea has proved extremely difficult and time consuming. So, the ancient Greek philosopher Plato believed that society should operate perfect legislation that averts people from crime. A famous philosopher Aristotle believed that the society should arrange to have it wrestled with broken morals, habits and practices that are contrary to reason.

Further, the enlighteners of the eighteenth century. came to the conclusion that the connection between the law and preventing crime. Right, in their opinion, could be a powerful means to resolve emerging conflicts. Therefore put forward the idea of a state, one of the most important tasks of which is to prevent crime. So, in the famous treatise "the spirit of the laws" Montesquieu justified the provision on the separation of powers in a society ruled by law, and formulated the requirement that "a good legislator cares not so much about punishment for the crime, but about the prevention of crimes. He will try not so much to punish, but to improve morality." The idea of Montesquieu received detailed legal arguments in the book of Hours Bokara "On crimes and punishments". Commenting on this work, Voltaire formulated the crucial position that the prevention of crime is the true law in a civilized society. In XIX century ideas on the desirability of preventing crime, the punishment for committing them, about what is important in combating crime is not the punishment, but her warning was based on progressive changes in society, And developed. Radishchev, A. Herzen, N. Chernyshevsky, etc. In their writings laid the sociological and the moral foundations of crime prevention.

In the XIX and XX centuries the article in science about the society and its members held intensive development, each of them was investigated, his aspect, a global problem of crime prevention.

This research was designated as the General social crime prevention. This is reflected in several provisions : the development of society through the unity and struggle of opposites; on the causes of conflict, leading to mass violations of human coexistence; that to prevent a crime is more important than to be forced to punish him.

Unfortunately, ideas zagalnoosvitnih of crime prevention and criminological prevention of crime, which began to develop in our country in the early 20-ies, were interrupted. Since the 30-ies triumphed installation that the inevitability of punishment is one of the main, if not the most important in crime prevention. Crime prevention was, thus, part of the punitive policies and practices of the state.

And only in the 60-ies of the last century, the crime prevention has once again been regarded as the main direction to counter it. However, and here has not done without excesses. The program of the CPSU has set an unrealistic goal of complete elimination of crime. As a result of the specific programme prevention of crime is often replaced by political slogans about the "elimination" of crime. The statement of this problem should be seen as utopian and not based on a thorough analysis of the contradictions of social development, the scale of conflict in our society, and so on. At the same time, you should understand that crime is a phenomenon, combating which requires efforts of the whole society, and prevention (preventing) crime is one of the forms of this resistance. Therefore, the theory links crime prevention primarily with the improvement of economic, social relations in the direction of overcoming the conflict of man with society, people with each other.

In the 70 – 80th years of the last century, the development of the theory of crime prevention significantly enriched, compound it becomes part of criminological forecasting and planning. Preventive activities are considered as a means of social regulation of social relations with the aim of addressing the causes of crime; how the interaction of measures of economic and social, pedagogical and educational, organizational and legal nature; as a combination of different levels of prevention of crimes.

At present there are main categories of the theory of crime prevention as a separate section of criminology.

In criminology the literature and regulations use different terms : "prevention", "prevention", "prevention", "prevention" in relation to crime and specific crimes. Some authors try to distinguish between the meaning of these terms, linking them with the different levels, narakumi and types of the activity in question.

Leading criminologists of the Soviet school, the main activity in combating crime considered – prevention (synonym warnings). In Soviet criminology crime prevention is viewed as a multilevel system of state and public measures aimed at eliminating, reducing or neutralizing the causes and conditions of crime [1, p. 333-342; 10, sec. 221].

Leading Ukrainian criminologists Y. Y. Kondratyev and A. M. Jude believes that preventive activities are extremely diverse, which is reflected primarily in special terminology. Except for the category of "prevention of crime", which is used to define generic concepts used also "prevention", "preventing", "suppression". According to them, still in criminology literature there is no single conceptual understanding of the relevant concepts and their relationship. Lengthy discussions, no doubt, generated and give rise to all known confusion, and in some cases to considerable controversy regarding the decision of problems of prevention of crime [6, p. 107-108].

We support the opinion of A. F. Zelinsky, who believed that "prevention" is referring to a specific crime, and provides for the prevention of criminogenic situations, their removal, reducing

criminogenic factors, protection of objects against the encroachments and the like. Along with the "prevention of crimes" aimed at hindering the implementation of specific criminal intent of the person before the attacks on the stages of detection of the intention or preparation of a crime. "Termination" is aimed at criminal activity that has already begun and aims to ensure its non-occurrence of harmful consequences [5, p. 141-142].

Scientists of the St. Petersburg school of criminology believe that the concept of "crime prevention" was formed mainly on the basis of the theory of criminology and practices of combating crime. Under the "prevention of crime" is traditionally understood as a system of state and public measures aimed at eliminating or neutralizing the causes and conditions of crime. The object of prevention of communication and the relationship of material and spiritual phenomena and processes, which are formed in society, crime, acting on that, the state and society seek to achieve the desired result. They can be processes and phenomena of economic, ideological, demographic, socio-psychological and other nature, which is in direct or indirect connection with the crime. Objects can refer individuals as carriers of social relations and ties, although personality can be influenced mainly indirectly, through changes in the social environment [16, p. 139].

That is, in the opinion of the representatives of the aforementioned scientific criminological school, changing in the desired direction the totality of social relations and using the corrective impact of targeted educational process, it is possible to achieve personality changes.

And the goal of crime prevention is the achievement or continuation of a trend of reducing crime and the positive changes its nature and structure.

The content of the prevention of crime is the activity of state and public bodies and organizations (actors) how to eliminate or neutralize the objective prerequisites integramedica of providence and change in the consciousness of individuals prone to delinquency. This activity is the development and implementation of various activities [16, p. 139].

According to purpose and level distinguish between General social and special criminological prevention of crime (and thus social and specially-criminological measures). But social can be not only shared, but also a special event (for example, providing social adaptation of persons released from places of deprivation of freedom), which must be realized at different levels of social organization.

Both General and special events, by their nature, can be economic, socio-political, ideological, cultural, educational, managerial and socio-psychological.

In General social measures, the representatives of this scientific school believe that this action provides positive movement of society, the full development of the factors of society at various levels of his organization, which is not aimed specifically at eliminating or neutralizing the causes of crime, but contribute to solving this problem by creating conditions, eliminating or neutralizing the action of criminogenic factors. These are multipurpose in nature. Solving global challenges, they can not pursue and goals of crime prevention [16, p. 140].

Leading scientists of the Moscow school of criminology waaaat that the development of measures to prevent crime and individual crime is the end result and indicator of the effectiveness of all criminological research.

The basis for the delineation of preventive activity levels, areas, species should be based on the analysis of its content, not terminological approach.

Organize complex multilateral system of prevention, to clearly define the role and competence of the various actors preventive activities allows the classification of preventive measures.

Optimal for programming and the organization of preventive work classification on the following grounds : the level of preventive activity, in its mechanism, the scope and content of preventive measures, on the subject of their performance.

The level of preventive activity are two groups of measures – sagliano and special (criminological) nature [12, p. 156-159].

According to representatives of this criminological schools, prevent crime, DV and special (criminological) measures carried out in several areas : in relation to the types of crimes and types zlocina behavior; the spheres of public life in which is formed the man and formed situation, determining its behavior; social groups that are characterized by specific indicators; economic sectors and spheres of activity, which are characterized criminogenic factors; territorial zones. This list may be used as a basis for programming special criminological measures [15, p. 161].

The representatives of Kharkiv scientific school of criminology believe that the General social prevention of crime is a complex of promising socio-economic and cultural-educational activities aimed at further development and improvement of social relations, the elimination or neutralization at the same time the causes and conditions of crime [13, p. 95-96].

According to A. M. Jogi, General social prevention covers a wide range of spheres of life of the nation. In the economic sphere is the development of production based on modern technology, sophisticated structural and investment strategy, the legitimate redistribution of wealth, the strengthening of the national currency and the financial system, inflation and many other aspects of improving economic and related distribution relations. In the political sphere is the formation and development of the new Ukrainian statehood, strengthening democracy, strengthening all branches of government, the implementation of the political will of the confrontation socially negative phenomena and processes in the context of a multiparty system. In the social sphere – the elimination of sharp social stratification of the society; support of poor citizens; strengthening of family values; the maintenance of appropriate conditions for the socialization of personality, overcome social exclusion; limit the negative consequences of unemployment, forced migration, and the like. In the legal sphere – improvement of legislation, not directly aimed at the prevention of crime and having the subject of legal regulation of a variety of public relations (labour, family and the like), which, being the regulatory disordered, can play a criminogenic role [2, p. 90].

As we have noted, the scientific literature and legislation uses terms such as "prevention", "prevention", "preventing", "prevention". Many scholars understand these terms different meanings based on the different levels, areas and types of preventive activity [9, p. 125-126]. We therefore support the view Y. Y. Kondratyev and A. M. GUI that the distinction of these concepts is far-fetched, contrary to the literal content of the words. But each of them means the same thing: to prevent something from happening, to prevent. All these words are interchangeable synonyms. Therefore, measures are equivalent or can be warn-ing, or the preventive or prophylactic. The same activity can still be either preventive or prophylactic, or preventive, or preventive. All of them are one and the same. The basis for the delineation of preventive activity levels, areas, species should be based on the analysis of its content, not the use, in some cases, the term "prevention", and the other is "prevention".

The authors offer under the prevention (warning) of the crimes to understand a special kind of social control, designed to ensure the safety of pravoohraniteli values and involves the development and implementation of special measures for identifying and addressing the determinants of crime and the imposition of sanctions on persons tend to against-pravno behavior. In their opinion the most important components of the crime prevention are agencies, organizations, entities that carry out preventive measures, as well as those initiatives. Significant for the theory and practice of fighting crime is to identify the specifics of actions of subjects of prevention and, consequently, the breadth of their measures and the analysis of the specific focus of these activities [6, p. 110-111].

Famous Soviet criminologist G. A. Avanesov, was shared by the prevention of crimes in General, special and individual [1, p. 339 - 401].

The authors of the textbook under the editorship of V. G. Oholoba and V. P. Filonov believe that the anti-organized crime are important saulnierville activities. Namely : a) improvement of the economic, political and spiritual climate in society; b) activities improve the management of state property, strengthening of control over the measure of labour and

consumption, prevention of the laundering of money obtained by illegal means, creating an efficient tax system; b) consistent implementation of the rules of the Declaration of income; d) the introduction of rules preliminary study of banks in the financial situation of persons applying for loans; d) the establishment of mandatory Declaration of the valuable property, which is in use by persons holding public positions; (e) facilitate the scientific evaluation of modern structures of our society, the development of a differentiated policy approach with respect to different social strata and groups [11, p. 226-227].

Leading Russian criminologists G. M. Minkovsky and N. F. Kuznetsova believe that the social basis of the prevention of organized crime and the maximum limit of its functioning and reproduction is the overcoming of the crisis phenomena in the country : the economy, politics, social ideology and psychology, social services, law enforcement. On this basis, the prospective for these scientists seem preventive measures related to : (a) recovery services of social protection of the population the life chances of individuals, who lost it as a result of unemployment, demobilization, retirement etc.; the provision of experts in respect of which a particularly significant risk of recruitment by organized criminal structures, alternatives in professional work and its payment; b) the establishment of a service capable of real control over their income and their legality; the introduction of an effective order of confiscation of criminal proceeds and acquired property; C) appropriate legal regulation of banking and other financial transactions; d) recovery customs and border control around the perimeter of the state border; d) the establishment of inter-state cooperation on information and methodological level in joint operations, in particular to combat the laundering of proceeds of crime; C) combating the recruitment and replenishment for organized crime, including through restoration of preventive law enforcement to combat the formation and functioning of the youth gangs of antisocial orientation, involvement of minors in crimes; g) measures of social and legal control that limiting the business to criminal services [14, p. 309-310].

Among the main activities of the anti-organized crime A. P. Sakaluk identified : 1) economic and legal measures for preventing and combating shadow economy, criminalization of processes of formation of market relations; 2) measures for improvement of procedures and conditions of activity of state power and administrative apparatus in the direction of strengthening the prevention and combating the influence of organized crime and corruption; 3) organizational and constituent management activities, including on Ukraine's accession to relevant international agreements and conventions; introduction of independent centers of economic and legal and criminological expert examination of draft laws, governmental and other acts; 4) improvement of criminal law, criminal procedure, administrative and civil law; 5) measures for improvement of the state supervision and control over observance of legality in the activities of state and neerav of the organizations of various forms of ownership and individuals, including the Prosecutor's supervision, the financial (accounting) and audit, banking, taxation, border, customs scrutiny, the state-legal registration of subjects of entrepreneurial activity; 6) improvement in operational and investigative activity of internal Affairs bodies and security services, including the clarification and solution of the relevant organizational and tactical problems; 7) information support of activity of law-enforcement and other bodies involved in the fight against organized crime; 8) measures against various forms of negative social and psychological impact on society in the interests of organized crime; 9) activities of scientific support activities for combating organized crime and corruption; 10) improvement of professional selection, training, retraining and advanced training [4, pp. 404-405].

The authors basic textbook on criminology, National Academy vnutrishinh cases believe that in combating organized crime of the utmost importance for General social measures to improve law enforcement, which requires : 1) complete radical reform of the economic, social, political and other spheres of society on the principles of fair competition and democracy, to overcome the deep crisis in which Ukraine finds itself in the transition from administrative-command system of economic management to a civilized market economy; 2) improve the

management of state property and economic processes, to strengthen control over the measure of labour and consumption, to eliminate the laundering of funds obtained by illegal means; 3) to create an efficient tax system, favorable conditions for entrepreneurial activity, to give the citizens a real opportunity to work within the law; 4) enter a preliminary study banks the financial condition of individuals and legal entities who apply for loans, and the purpose for which these loans are obtained, and their return; 5) because organized crime is closely linked to corruption to introduce obligatory declaring of incomes of all agents of the state [7, p. 21-22; 8, p. 205-206].

According to A. M. GUI, the prevention of crime in General and organized, particularly in criminology theory and practice is seen as a special kind of social activity to prevent the Commission of crimes through the identification, elimination and neutralization of the reasons behind it, and the conditions that contribute to them.

General social prevention should be the basis (ground) effective and decisive action to combat organized crime : 1) must be resolutely cut off the sources windfall profits from the criminal organizations, "the shadow economy"; 2) to identify and block the channels of weapons, drugs, alcoholic beverages, illegal purchase contracts Antiques, jewellery, strategic raw materials; 3) to reform the national tax system and accounting records with a view to their simplification and harmonization; (4) improve the social protection of workers of law enforcement bodies, since the existing shortcomings in the organization of work of law enforcement to lead to their corruption; 5) to localize the influence of the leaders of the criminal environment; 6) to remove or reduce the criminogenic factors by the formation of the society members moral position, based on universal values (intolerance of crimes and other offences; increase overall, household, legal culture of people); (7) establish international co-operation on information and methodological level in conducting joint operations on transactions with Interpol and Europol [3, p. 400-401].

Organizational effectiveness of action to combat organized crime requires, above all, the definition of strategic goals, prioritizing tasks, developing adequate countermeasures, identifying the necessary capabilities and ensure effective resource requirements. All these measures can be implemented only on the basis of deep scientific analysis of the causes and conditions of occurrence of organized crime, of the status and trends of its development.

In recent years, our country has repeatedly organized the campaign, which largely consisted of pronouncing loud slogans about the necessity of combating organized crime and corruption, making the "tough" programs, regulations, and decrees, demonstration meetings at the highest level and the like. However, tangible results of such events was not given and could not give. Furthermore, the magnitude of these negative effects increased to unprecedented levels, and this will assimilate the turn, had a negative impact on all spheres of social life, including the reorientation of values in the direction of greater tolerance, and sometimes social support manifestations of organized crime, the proliferation of criminal subculture.

Thus the statement of the problem of eradicating organized crime and corruption in a specifically defined term that occurs not only at the level of political statements, and are contained in a separate legal acts, is incorrect. The failure to fulfil the job is already incorporated in the formulation. The unreality of this problem is confirmed by the whole history of mankind. One of the socio-political systems were not able to completely eradicate organized crime, especially corruption. Significant progress in curbing the "fifth power" reached the totalitarian regimes of Mussolini, Hitler, Stalin, however, this was achieved as a result of the use of undemocratic repressive measures, which by their cruelty and popularity beyond the means that was used by the mafia. These modes were essentially the most sorgente criminal syndicates who seized power.

In our opinion, the real problems of combating organized crime should be :

a) undermining the nutritional basis of these negative effects by eliminating the causes and conditions behind it;

b) elimination of specific organized crime groups, use of administrative, criminal and other repressive measures against specific leaders and participants of organized criminal groups and corrupt officials;

b) limiting the influence of "the fifth power" in the socio-economic, political and criminogenic the situation in the society, prevent the capture of the legitimate government from organized crime and the transformation of the state in criminal-corrupt government;

d) minimization and localization of the negative effects of organized criminal activity.

Effective counteraction to manifestations of organized crime, elimination and prevention of related negative phenomena in the economy of the state is impossible without the creation of a system of complex analysis, holding constant the persistent and purposeful policy in this direction by combining the efforts of all state bodies and institutions, their constant interaction.

So, the main strategic directions of the fight against organized crime should be the following :

a) timely grounded analysis, the real evaluation and prediction of the situation;

b) eliminate the causes and conditions of existence of organized crime and corruption, creation of prerequisites for an effective response to these negative phenomena in the society;

v) the establishment of control over the situation, localization, neutralization and elimination of organized crime groups, their leaders, members, corrupt relations and economic basis of the means and methods of law enforcement.

To ensure the effectiveness of action to combat organized crime should :

a) to determine priorities and ensure effective resource needs, you will need to decide what forms of organized crime should be given special consideration given the limited resources;

b) implement a comprehensive reform of the legislation by adopting a package of new laws, changes and amendments to existing in the provision of special attention in this issue: the introduction of compulsory Declaration of income for all individuals; conduct property investigations into all cases related to organized crime and corruption, making the tough pecuniary sanctions and confiscation measures; limitation of Bank secrecy; to legislatively define the priority of the Law of Ukraine "On organizational and legal bases of fight against organized crime" over other normative Provimi acts in case of legal conflicts;

C) design independent of the police and other services specialized vertically subordinated to the authority for combating organized crime and corruption, to take measures to ensure it has the resources needed;

g) strengthen the role of the coordinating Committee on combating organized crime and corruption under the President of Ukraine, transferring his activities from the plane of the control and Advisory functions in the practical coordination of action, with the aim of bringing to the anti-organized crime public authorities of all branches of government and the coordination of their efforts to create a co-ordinating Committee temporary groups like "strike forces" of the United States;

e) given the fact that the hidden economy, criminal-shadow subculture can be narrowed only as a consequence of the deep economic reforms, to adopt a program of their conduct, starting with tax reduction the press, creating a favorable tax climate.

We consider it necessary to create a system of measures to combat organized crime and corruption. Such a system should include measures aimed at preventing, prevention, and elimination of the basis of organized crime and corruption.

The special divisions for combating organized crime of the MIA of Ukraine, priority and priority be given to:

– to identify and eliminate causes long delays implementation of operational materials about the activities of public hazardous recetario-mafia gangs that divided the city and some rural areas into zones of influence and took control of the formation and operation of business entities, complete and timely response to operational information about such groups;

- tactical development of the facts of large-scale illegal export of stolen motor vehicles and parts thereof, detection and prosecution of their initiators, mediators, organizers and performers, regardless of status, rank and motives;

- enhancing the practice of working with customs and other law enforcement agencies coordinated special, target operations at the customs border of Ukraine aimed at the detection and prevention of organized stock;

- creation with the participation of specialists of the relevant ministries and agencies of permanent operational teams;

- improving the system for ensuring timely exchange of information with law enforcement bodies of foreign countries regarding the activities of organized criminal groups with international connections;

the concentration of main efforts on improving the effectiveness of investigative work in the organs of economic management, being responsible for the financial, banking, foreign operations, operations with weapons and drugs, including the exposure of organized criminal groups, having corrupt ties with the authorities, and leading systematic, pre-planned criminal activity;

- taking into account all the facts of no return currency funds from abroad and implement, if necessary, targeted investigative activity;

- to direct investigative activities to detect and prevent organized criminal groups to take advantage of mass media, public associations, movement, youth organizations, crowded stocks, especially those that exert pressure on government agencies and divert the efforts of law enforcement work to combat crime and corruption;

- for a comprehensive study of the activities of criminals to determine socially dangerous criminal gangs, economic and other conditions conducive to crime and their corrupt ties, comprehensive operational development and investigation;

- practice creating a mobile investigatory-operative group under the unified leadership from among the employees of various law enforcement agencies;

- to prevent criminal assaults against persons and society with the use of weapons and explosive devices to carry out a complex of organizational and practical measures aimed at detecting illicit trafficking in firearms, ammunition and explosives;

- major efforts should be directed at depriving criminal groups of the financial basis of their existence by establishing operational sources of funds, laundering of proceeds earned by criminal activities, monitoring their financial income and contributions;

- focus on the deployment of investigative work in the organs state government, economic management, as well as business entities, being responsible for the financial, banking, foreign trade, privatization, for the purpose of detecting acts of corruption and other criminal activity;

- to take measures to rehabilitate and expand the network of community groups in towns and villages for the protection of public order and prevention work, to determine the mechanism for the promotion of citizens in case of their participation in preventing and solving crimes.

The fight against corruption and organized crime is primarily a political matter. Will it be a success depends not so much on law enforcement officers, many from the political leadership of the state, which defines the main policy in this area.

Developing appropriate preventative measures aimed at eliminating or neutralizing the factors that negatively affect the level of illegal acquisition of the vehicles, you must clearly identify the nature of these factors.

These include : a) negative socio-political factors related to the reformation of the country, which contribute to involvement in criminal activity unemployed and young people (especially at the stages of formation of organized criminal groups and update personnel of such groups in the case of partial neutralization); b) gaps in state criminal policy, which contribute to the evasion of criminals from criminal liability, and sometimes punishment; b) insufficiently developed regulatory framework, which regulates the procedure of export-import, sales, registration, utilization of

vehicles, as well as the activities of organizations involved in these operations; d) a developed system of market for stolen vehicles, components and assemblies dismantled vehicles and lack of control over the activities of legal entities and individuals that are active in this market; d) the lack of the required number of points of patrol service of militia on the borders of cities and regions and nearly universal lack of information networks that serve such items; d) "Convention" of state borders and a simplified procedure for crossing the road with neighboring countries; (e) continuous reorganization with changes in the competence of law enforcement bodies involved in combating the misappropriation of motor vehicles; (e) lack of technical equipment of divisions of criminal investigation; g) the absence of a single organizing body that coordinates the work of the interior Ministry in combating the misappropriation of motor vehicles, which must include the participation of employees of divisions of combating organized crime, criminal investigation, special investigation group, analytical division, Department of organization of interaction with Interpol, the traffic police and patrol police; (C) sustained high price and demand for both vehicles and individual components, units and parts when the constant growth in the number of vehicles in the country; and) costly, and ineffective security and protection of the vehicle against unauthorized entry and subsequent control of its movement; and) weak protection of the registration documents for vehicles, especially transit, which simplifies the manufacture of fake documents with the use of copiers, combined with the lack of detection devices such documents; K) low technical resistance garages, garage Parking, paid protected Parking, the lack of surveillance systems, as well as stable and efficient with other security; l) an insufficient number of local protected Parking and the lack of regional programmes for development; d) unsatisfactory level of cooperation with the police of foreign countries; h) high levels of corruption among employees of internal Affairs bodies, customs and border services, and other organizations involved in monitoring the operations of the vehicle; b) poor use of intelligence capabilities of operational units of internal Affairs bodies in this area of work, which eliminates the operation of a unified system of continuous operational control, as to persons and objects that are of operational interest.

In April of 2015 was held the meeting of representatives and experts of the Ukrainian Association of automobile importers and dealers (the Association), the League of insurance organizations of Ukraine (LIOU), Ukrainian insurance Federation (UIF), the Association of Ukrainian banks (AUB) on the question of the illicit circulation of vehicles in Ukraine, and together they developed a number of proposals, the use of which can significantly affect the solution of the situation in Ukraine today. In particular suggested:

1. Open public access to the database of the automated information system "Car" and the Uniform state register of the state traffic Inspectorate of the Ministry of interior.

Since 01.03.15 year at the state level introduced open access to the State register of rights to immovable property, provides access to officials, local authorities, courts, internal Affairs bodies, Prosecutor's office, bodies of the SBU, notaries, lawyers, individuals and legal entities data from the State register. Also freely available is information about legal entities and physical persons-entrepreneurs, is contained in the "Uniform state register of legal entities and physical persons-entrepreneurs". And only base of traffic police remain "closed" for the citizens of Ukraine. When the database is opened, the information will become public, which means that potential car buyers will be able to minimize their risks when making decisions about buying a car, and would be difficult to sell so-called car-doubles. As an added benefit, you can consider leveling corruption schemes for obtaining social benefits, subsidies to citizens who own cars.

2. The introduction of "big" and "small" certificate of registration of the vehicle.
3. The introduction of open data source from the registry of vehicles reported stolen, containing the information that such a vehicle is found and its physical location ("Crime mapping", to use the terminology of Strategy of development of internal pravookhrani).
4. Increasing the degree of responsibility of persons guilty of unlawful possession of an automobile.

5. Increasing the responsibility of legal and natural persons who carry out the destruction, forgery or replacement of numbers of knots and units of vehicles.

6. Increasing the responsibility of legal and physical entities for the purchase, receipt, storage, use, or sale of property obtained through criminal activity [18].

We believe that these activities should be supported.

In our opinion, among General social measures to prevent illegal taking of motor vehicles are committed by organized groups should highlight organizational and technical measures used by owners of vehicles, which include: 1) General measures to prevent unlawful taking of motor vehicles; 2) locking and security tools for garages; 3) interlock, signal and devices against illegal taking of motor vehicles; 4) the device against unauthorized acquisition of vehicles using the radio channel.

The General measures include : mandatory finding a car in a guarded Parking lot or in a closed garage. Leaving the car stops, Parking places, the driver must remove the key from the ignition switch, to securely close the glass doors and the doors themselves cabins. Do not leave an unattended vehicle with the engine running. Time to put the vehicle on the account. Drivers of transport companies and other organizations and agencies must not : leave the car at night outside the garage company did. On the route it is advisable to try to put on their cars overnight at campsites and motels.

We agree with authors who expressed the view that "the increase in the weight of transport, which is located in the garage or under the custody or under supervision in other places, significantly narrows the scope of the criminal attempts associated with the unauthorized acquisition of vehicles" [17, p. 85].

To the group of security tools for garages include reinforced constipation and reliable lock for the gate. The locks on the gate needs to be internal and have wickets. Locks better to install overhead bars. From padlocks are the most reliable locks with digital mechanism that prevents the selection key. It could also be a combination lock (digital dial) that does not require a key.

In the garage you need to set the alarm that would beep when opening the garage. This can be a electric air siren, placed directly in the garage. If the garage is near the apartment (house) electrical alarm, it is advisable to bring to the apartment. Currently in a trading network there are a variety of household lamps.

With the aim of improving the reliability standard proposed gate on the inner side gates and garden gates to mount the brackets. Many motorists use a home-made locks for better security, for example, cylindrical padlock.

Group locking, alarm and anti-theft devices for vehicles, depending on their application comprises : a) a device that alters the composition of the working mixture in the engine : exclude fuel flowing into the power system; prevent the ingress of air into the power system; devices that allow the flow of fuel into the system power intermittently (occasionally); devices that contribute to the depletion of the composition of the fuel mixture; b) devices that affect low voltage circuit: switch the ignition system; the de-energizing of the starter etc.; C) a device acting on the circuit high voltage; g) lockout devices motion : locking your brakes in working position; locking clutch pedals and brake in the initial position; locking the clutch in the off position; e) a locking device manageability : lock the steering wheel in a fixed position; a lock on the entire car.

Device against theft of vehicles using the radio channel. Such devices are divided into: satellite control; control helicopter; radio control; electronic control.

Today, the increasing importance of continuous detection and indication of the location of vehicles, especially the special cars, such as sanitary, fire and other emergency vehicles.

There are systems determining position of moving objects, which provide a continuous setting and displaying the coordinate location of ground vehicles that can be used with virtually any automatic security system, enabling return of the vehicle.

One effective method of combating the misappropriation of cars is the system vehicle tracking using satellite navigation and satellite communications.

Navigation system solves the problem of determining the position of the vehicle on the ground, search for the object on the map, laying the optimal route to the desired object, display the object's location on the map during the movement.

Monitoring system: monitor a mobile object in real time; determine the location of objects without the participation of the crew; transmit control commands to the mobile objects (locking doors, turning off the engine), reflect their position on the electronic map, control the route and stay in a given area, the stops objects automatically register the parameters of their movement, reproduce the real route according to some sources, and so on.

The next type of control of the helicopter, which has long and successfully used in foreign countries to perform wide range of tasks: from rescue to control delegacy vehicles.

Radio control systems are cell phones, which are used as anti-theft systems for motor vehicles.

In recent years there is a gradual transition from the implementation of accounting and control of vehicle access controllers that raised or lowered the barrier with the help of cables to electronic surveillance systems that provide identification of driver and vehicle.

Foreign manufacturers offer a large selection of car alarm and antitheft systems. Among the many advantages of these security systems like to mention the possibility of protection from any electronic master keys "scanners" or "code of grabarov", mode "antigravity", automatic activation of the protection system and so on.

These activities should be taken into account when improving the efficiency of preventing the acquisition of motor vehicles.

REFERENCE:

1. Аванесов Г. А. Криминология и социальная профилактика / Г. А. Аванесов. – М. : изд-во Акад. МВД СССР, 1980. – 526 с.
2. Джужа О. М. Загальна та індивідуальна профілактика злочинів / О. М. Джужа // Профілактика злочинів : [підруч.] / О. М. Джужа, В. В. Василевич, О. Ф. Гіда та ін. ; за заг. ред. О. М. Джужи. – К. : Атіка, 2011. – С. 87-110.
3. Джужа О. М. Заходи профілактики організованої злочинності / О. М. Джужа // Профілактика злочинів : підруч. / О. М. Джужа, В. В. Василевич, О. Ф. Гіда та ін. ; за заг. ред. О. М. Джужи. – К. : Атіка, 2011. – С. 400-402.
4. Закалюк А. П. Курс сучасної української криминології : теорія і практика : У 3 кн. / Закалюк А. П. – К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – Кн. 2 : Криминологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів. – 712 с.
5. Зелинский А. Ф. Криминология : [курс лекц.] / Зелинский А. Ф. ; Университет внутренних дел. – Х. : Прапор, 1996. – 260 с.
6. Кондратьев Я. Ю. Поняття профілактики злочинів / Я. Ю. Кондратьев, О. М. Джужа // Криминологія : [підруч.] / Джужа О. М., Михайленко П. П., Кулик О. Г. та ін. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – С. 107-122.
7. Корнієнко М. В. Організована злочинність / М. В. Корнієнко, Б. В. Романюк // Курс криминології : Особлива частина : [підруч.] : У 2 кн. / М. В. Корнієнко, Б. В. Романюк, І. М. Мельник та ін. ; за заг ред. О. М. Джужи. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – С. 5-23.
8. Корнієнко М. В. Організована злочинність / М. В. Корнієнко, Б. В. Романюк // Криминологія : [підруч.] / О. М. Джужа, П. П. Михайленко, О. Г. Кулик та ін. ; відпов. ред. Я. Ю. Кондратьев, заг ред. О. М. Джужа. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – С. 191-206.
9. Криминология и организация предупреждения преступлений : [учеб. пособ.] / А. И. Алексеев, Е. Г. Бааль, А. Г. Карев, С. Я. Лебедев и др. ; под ред. Э. И. Петрова. – М., 1995. – 244 с.
10. Криминология и профилактика преступлений : [учебн.] / Г. А. Аванесов, А. И. Алексеев, Ю. М. Антонян, С. Е. Вицин и др. ; под ред. А. И. Алексеева. – М. : изд-во ВШ МВД СССР, 1989. – 430 с.

11. Криминология : [учебн.] / В. Г. Лихолоб, В. П. Филонов, О. И. Коваленко, А. Е. Михайлов / под ред. В. Г. Лихолоба и В. П. Филонова. – К. – Донецк, 1997. – 398 с.
12. Криминология : [учебн.] / М. Н. Голоднюк, А. И. Гуров, Н. Ф. Кузнецова и др. / под ред. Н. Ф. Кузнецовой, Г. М. Миньковского. – М. : изд-во Московского ун-та, 1994. – 415 с.
13. Кримінологія : Загальна та Особлива частини : [підруч.] / І. М. Даньшин, В. В. Голіна, О. Г. Кальман, О. В. Лисоєд ; за ред. І. М. Даньшина. – Х. : Право, 2003. – 351 с.
14. Миньковский Г. М. Криминологическая характеристика организованной преступности / Г. М. Миньковский, Н. Ф. Кузнецова // Криминология : [учеб.]. – М. : изд-во МГУ, 1994. – С. 292-311.
15. Миньковский Г. М. Предупреждение преступности / Г. М. Миньковский, М. Н. Голоднюк // Криминология : [учеб.]. – М. : изд-во МГУ, 1994. – С. 156-178.
16. Орехов В. В. Предупреждение преступности / В. В. Орехов // Криминология : [учебн.] / Н. А. Беляева, И. В. Волгарева, Н. М. Кропачев и др. ; под ред. В. В. Орехова. – СПб. : изд-во СПб ун-та, 1992. – С. 137-150.
17. Особенности расследования дел об угонах и кражах автомобилей : [учеб. пособ.] / [В. И. Жулев, А. Я. Липец, В. В. Осин и др.] ; под ред. В. И. Жулева. – М. : ВНИИ МВД СССР, 1986. – 89 с.
18. Щодо катастрофічного зростання нелегального ринку викрадених транспортних засобів : лист на ім'я Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, Міністра внутрішніх справ України / О. Ю. Назаренко, О. Ф. Філонюк, Г. М. Третьякова та ін. – Електронний ресурс : <http://vidi-automarket.com.ua/>. – Режим доступу в мережі Інтернет : http://vidi-automarket.com.ua/upload/iblock/ece/otkr_toe-pys%60mo-po-vykradenym-avto-280415-pres-konferentsyya.pdf